

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 50/10
19.05.2010. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Анђелке Станковић, председника већа, Невенке Важић, Љубице Кнежевић-Томашев, Веска Крстајића и Мирјане Ивић, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Н.М, због кривичног дела крађе из члана 203. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Србије Ктз. број 209/09 од 09.09.2009. године, подигнутом против правноснажних пресуда Општинског суда у Лесковцу К. 977/07 од 19.08.2008. године и Окружног суда у Лесковцу Кж. број 829/08 од 28.01.2009. године, у седници већа одржаној у смислу члана 422. став 3. Законика о кривичном поступку у одсуству уредно обавештених Републичког јавног тужиоца, окривљеног Н.М. и његовог браниоца, адвоката Б.С, дана 19.05.2010. године, донео је

П Р Е С У Д У

Делимичним уважањем захтева за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Србије Ктз. број 209/09 од 09.09.2009. године, УТВРЂУЈЕ СЕ да је повређен закон у корист окривљеног Н.М. и то пресудом Општинског суда у Лесковцу К. 977/07 од 19.08.2008. године – члан 368. став 1. тачка 11. ЗКП-а, а пресудом Окружног суда у Лесковцу Кж. број 829/08 од 28.01.2009. године – члан 380. став 1. тачка 1. у вези члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП-а, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости одбија као неоснован.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Општинског суда у Лесковцу К. 977/07 од 19.08.2008. године, окривљени Н.М, ослобођен је од оптужбе да је извршио кривично дело крађе из члана 203. став 1. КЗ-а.

Пресудом Окружног суда у Лесковцу Кж. број 829/08 од 28.01.2009. године одбијена је као неоснована жалба Општинског јавног тужиоца у Лесковцу, а првостепена пресуда је потврђена.

Републички јавни тужилац против ових пресуда подигао је захтев за заштиту законитости број Кпз. 209/09 од 09.09.2009. године, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП-а у вези члана 367. тачка 1. ЗКП-а, повреде кривичног закона из члана 369. тачка 5. у вези члана 367. ЗКП-а, битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 380. став 1. тачка 1. ЗКП-а у вези члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП-а и погрешне примене закона из члана 369. тачка 5. у вези члана 367. тачка 2. ЗКП-а, са предлогом да Врховни суд уважањем захтева за заштиту законитости утврди да је овим пресудама повређен закон у корист окривљеног Н.М.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 422. став 3. ЗКП-а у одсуству уредно обавештених Републичког јавног тужиоца, окривљеног Н.М. и његовог браниоца, адвоката Б.С, на којој седници је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев подигнут и по оцени навода и предлога изнетих у захтеву, одлучујући на основу члана 90. став 1. Закона о уређењу судова („Службени гласник“ број 116 од 22.12.2008. године), нашао:

Захтев за заштиту законитости је делимично основан.

Врховни касациони суд налази да се основано захтевом за заштиту законитости истиче да је првостепена пресуда донета у корист окривљеног, уз учињену битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП-а, јер не садржи разлоге о одлучним чињеницама.

Наиме, првостепени суд у образложењу пресуде наводи да налази да није доказано да је окривљени извршио кривично дело крађе из члана 203. став 1. Кривичног законика, с`обзиром на то да вредност одузетог мобилног телефона не прелази износ од 15.000,00 динара (што је законско обележје овог кривичног дела), па би се у његовим радњама стицала законска обележја кривичног дела ситне крађе из члана 210. КЗ, али имајући у виду да је у питању имовина грађана, у ком случају се кривично гоњење за то кривично дело предузима по приватној тужби, и да је оштећена изјавила да не преузима кривично гоњење, нити је истакла имовинско-правни захтев, то је суд окривљеног, применом члана 355. тачка 3. ЗКП-а, ослободио од оптужбе да је извршио кривично дело крађе из члана 203. став 1. КЗ-а.

Међутим, по оцени Врховног касационог суда, за постојање кривичног дела ситна крађа из члана 210. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, потребно је да буду остварена кумулативно два услова и то објективни – да вредност украдене ствари не прелази износ од 15.000,00 динара и субјективни услов – постојање намере код учиниоца да прибави малу имовинску корист.

Дакле, за одређивање правне оцене дела окривљеног, као кривичног дела ситне крађе, није довољна само вредност одузете ствари, односно висина противправно прибављене имовинске користи до 15.000,00 динара, него је неопходно постојање умишљаја код учиниоца који мора бити усмерен на прибављање мале противправне имовинске користи.

У конкретном случају, првостепени суд је пропустио да дâ разлоге о субјективном односу окривљеног према извршеном делу јер у пресуди није образложио каква је намера била код окривљеног приликом одузимања мобилног телефона, због чега је остало нејасно да ли је умишљај окривљеног био управљен на прибављање мале имовинске користи, па како је суд дужан да у смислу члана 361. став 7. ЗКП-а у образложењу пресуде потпуно и одређено изнесе које чињенице и из којих разлога узима као доказане или недоказане, и како у првостепеној пресуди нема разлога о свим одлучним чињеницама, то је првостепени суд учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП-а.

Другостепени суд је на основу члана 380. став 1. тачка 1. ЗКП-а, по службеној дужности, а и по жалби ОЈТ био у обавези да испита да ли првостепена пресуда садржи битне повреде одредаба кривичног поступка, а како другостепени суд одлучујући о жалби надлежног јавног тужиоца изјављеној против првостепене пресуде, није у смислу наведене законске одредбе, реаговано на описану битну повреду одредаба кривичног поступка у првостепеној пресуди и исту по службеној дужности или по жалби укинуо, већ је нашао да побијана пресуда није захваћена битним повредама одредаба кривичног поступка на које другостепени суд пази по службеној дужности, то је и пресудом Окружног суда у Лесковцу Кж. број 829/08 од 28.01.2009. године, повређен кривични закон из члана 380. став 1. тачка 1. у вези члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП-а, у корист окривљеног.

Надаље, Врховни касациони суд налази да је у осталом делу захтев за заштиту законитости неоснован из следећих разлога:

- неосновано се захтевом за заштиту законитости побијају наведене правноснажне пресуде због повреде кривичног закона из члана 369. тачка 5. у вези члана 367. ЗКП-а, јер се одредба члана 369. тачка 5. ЗКП-а односи на прекорачење овлашћења које суд има по закону у погледу одлуке о казни, условној осуди или судској опомени, односно одлуке о мери безбедности, одузимању имовинске користи или опозивању условног отпуста, а у конкретном случају окривљени је ослобођен од оптужбе применом члана 355. тачка 3. ЗКП-а, што је суд био овлашћен да учини;

- поред тога, неосновано се захтевом Републичког јавног тужиоца указује да су првостепени и другостепени суд повредили одредбу члана 367. ЗКП-а, с`обзиром да овај члан прописује законске основе по којима се пресуда може побијати жалбом, које је право надлежни јавни тужилац искористио изјављујући жалбу против првостепене пресуде, о којој жалби је другостепени суд одлучио својом пресудом Кж. број 829/08 од 28.01.2009. године.

С`обзиром на то да је захтев делимично основан, а подигнут је на штету окривљеног, Врховни касациони суд је само констатовао повреде закона, не дирајући у правноснажну одлуку и одлучио као у изреци пресуде сагласно члану 425. став 2. ЗКП-а и чланом 424. ЗКП-а.

Записничар-саветник,

Председник већа-судија,

Весна Веселиновић, с.р.

Анђелка Станковић, с.р.